

2861 1. Beh. af Statsrevisionens Bet. over Statsregnsk. for Finantsaaret 1871—72.

2862

Senhold her til lægge ikke blot Finantsloven, men ogsaa den aarlige Tillægsbevilling og samtlige Love af finantsiel Natur til Grund for det Statsregnskab, den har at gjennege. — Jeg skal slutte med en almindelig Bemærkning om de Resultater, der med Hensyn til de enkelte Ministeriers Regnskabsaflæggelse kunne siges at foreligge, efter hvad der har gjort sig gjældende gennem flere Aar. Udenrigsministeriet frembyder ikke nogen Banfælighed. Et af de Ministerier, som, uagtet det under sig har enkelte Regnskabsaflæggelser, der medføre adskillige Banfæligheder, ikke desto mindre gennem en Række af Aar har fyldstgjort alle billige Forventninger overfor Statsrevisionen, og som derfor maa fremheves med Ros, er Justitsministeriet. Det Ministerium, der kommer næst i Rækken med Hensyn til Nøagtighed i at følge Finantslovens Bevillinger, er Finantsministeriet, der jo selvfølgelig ogsaa er opfordret til at have det nøieste Indseende med, at Finantsloven ikke bliver overtraadt. Et Ministerium, der efter sin Bessaffenhed maa frembyde mange Banfæligheder paa Grund af de mange forskjellige særskilte Regnskaber, som maa aflægges under det, er Indenrigsministeriet, til hvilket der er henlagt saa mange Grene af Administrationen. I tidligere Tid blev der med Rette anset over Rigsministeriet, men man maa sige, at der i den Henseende har fundet en Fremgang Sted. Det Ministerium, der i mange Retninger frembyder Banfæligheder og ligeledes Unøagtigheder, er Kirke- og Undervisningsministeriet, nærmest paa Grund af de mange separate Fonds, som høre derunder. Der er den stadige Gjenganger, den Grønlandske Mission, som lige saa stadigt fremkalder Indstillinger fra Statsrevisionen og tilsvarende Betagelser fra Thingets Side. Det Ministerium, der imidlertid i allerhøieste Grad staar tilbage med Hensyn til Regnskabsvæsen er Marineministeriet, og de Herrer ville ogsaa kunne se af den sidst afgivne Betænkning, at navnlig Bærtsregnskabet lader Meget tilbage at ønske. Naar jeg udtaler dette, maa jeg dog udtrykkelig fremhæve overfor mine ærede Kolleger i Udvalget, at jeg i dette Dieblis nærmest taler paa mine egne Begne. Baade de Forhandlinger, der ere foregaaede i det andet Thing, og de gjentagne Udsættelser, som ere fremsatte af Statsrevisionen, vise tilfulde, at der her er et Punkt i Administrationen, hvor der kræves meget vigtige Reforme. Det bliver saa meget vigtigere at lægge Mærke dertil, naar man, som vi have hørt udtalt under vore Forhandlinger, ønsker at skride til saare

vigtige Arbejder paa Bærstet, thi dette bør forudsætte, at der er en vis Orden tilstede derude, som endnu ikke synes at være bragt til Veie. Det var disse Bemærkninger, som jeg ved denne Leilighed ønskede at fremføre. — Om selve Betænkningen skal jeg endnu kun bemærke, at man i det Hele har kunnet slutte sig til Landstingets Betænkning, men dog har maattet afvige deraf i enkelte Steder. Nogle Bemærkninger, som Landstinget har gjort, har Folkethingets Udvalg ikke fundet Anledning til at gjøre; andre Ting, som Landstinget ikke har ment at burde fremhæve, har Folkethingets Udvalg derimod ment at burde fremhæve. Hvad selve Indstillingen angaar, skal jeg kun bemærke, at der med Hensyn til nogle Husleietilskud ved Landbohøjskolen har været nogen Meningsforskel mellem Statsrevisionen og Landstinget, idet Statsrevisionen mente at maatte bruge et stærkere Ord, hvormod Landstinget foreslog et mildere. For at der ikke skulde ske nogen Standsnng af Sagen, har Folkethingets Udvalg kunnet slutte sig til Landstinget i den Hensigt at faae en enslydende Indstilling; men man har dog ved Siden deraf tilføjet, at man ikke heri maatte se en Afgjørelse fra Folkethingets Side; der skulde kunne have Følger for Fremtiden. Hermed skal jeg slutte.

Finantsministeren: Da jeg skal være tilstede ved Mødet i det andet Thing, og der i det ærede Udvalgs Betænkning er et enkelt Punkt, som jeg leilighedsvis ønskede at berøre, skal jeg gjøre det strax. Buderingen af de almindelige Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremhævede, skal jeg ganske henstille til forhenværende, nuværende eller kommende Statsrevisorer og ligeledes til Finantsudvalget, som, det være sagt i Forbigaaende, ikke er nogen grundlovmæssig Institution. Den Bemærkning, jeg vilde fremsætte, angaar en Udtying med Hensyn til Finantsministeriet, der findes i Betænkningen, i Tillæg B. Sp. 697. Der er nemlig dert indløbet noget Mennefskeligt for den ærede Ordfører, idet han har citeret urigtigt. Det hedder nemlig i Betænkningen: „Af de til Generaldecisoratet for Stattervæsenet til Reifeudgifter bevilgede 600 Rd. var i Regnskabsaaret kun brugt 80 Rd. 32 Sk. (jfr. Betænkningen Side 195)“; men det Sted i Statsrevisionens Betænkning, som skulde citeres, er Side 196, hvor det vil ses, at der er brugt et større Beløb. Ligesom imidlertid enhver saadan lille Feil er undskyldelig, er den det saa meget mere her, som der ogsaa er indløbet noget Mennefskeligt for